

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/67/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816202093
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2018:8816202093.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: L. O., K.. XX. XX. XXXX, I. O. W. X. Q.X. XX/X, XXX XX B. K. I., I. Č. B. V., W. X. XXXX/XX, XXX XX B. K. I., o zaplatenie sumy 4456,40 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2785 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2457,87 eur od 3.6.2015 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 327,13 eur od 17.6.2015 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietá.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12%.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4456,40 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 14,29 % ročne zo sumy 3406,76 eur od 6.5.2015 až do zaplatenia, vo výške 17,88 % ročne zo sumy 797,07 eur od 22.5.2015 až do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3603,19 eur od 6.5.2015 až do zaplatenia, o výške 5,05 % ročne zo sumy 853,21 eur od 22.5.2015 až do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 19.7.2013 uzavrel žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „úverová zmluva“) podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 3808,- eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 96 mesačných splátok vo výške 70,11 eur so splatnosťou prvej splátky 15.8.2013. Podľa bodu 2.1. Časti 3. Úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s Cetelemom nedohodli inak. Cetelem splátku použije na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa úverovej zmluvy, prípadne podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov Cetelemu

zverejneného Cetelemom, vrátane čiastky určenej na úhradu poistného, pokiaľ je dlžník poistený a príslušnej časti úverovej istiny. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný žalobcovi do dňa spisania žaloby len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 1350,13 eur. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok Cetelem vyhlásil ku dňu 5.5.2015 mimoriadnu splatnosť úveru. V ďalšom citoval ustanovenia bodu 4.2 a 4.4 časti 3 Úverovej zmluvy, ako aj ustanovenia § 502 ods. 1 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 3603,19 eur. Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť aj úrok z úveru vo výške 14,29 % ročne zo sumy 3406,76 eur od 6.5.2015 do zaplattenia a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3603,19 eur od 6.5.2015 do zaplattenia. Dňa 19.7.2013 uzavrel Cetelem ako veriteľ na jednej strane s žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty (ďalej len "úverová zmluva") podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len "rámcová zmluva") podľa zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa bodu 3.1. časti 2. Úverovej zmluvy bol žalovaný oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.326,62 eur tak. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný Cetelemu do dnešného dňa len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 887,05 eur. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného Cetelem vyhlásil dňa 21.5.2015 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 853,21 eur. Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 17,88 % ročne zo sumy 797,07 eur od 22.5.2015 až do zaplattenia a úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 853,21 eur od 22.5.2015 až do zaplattenia (žalobca si neuplatňuje úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky).

3. Žalovaný sa k žalobe žalobcu nevyjadril.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to zmluvou o úvere zo dňa 19.7.2013, prihláškou k poisteniu z 19.7.2013, rozpisom splátok úveru, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX spolu s kópiou obálky a výpisom z úverového účtu, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX spolu s kópiou obálky a výpisom z úverového účtu. Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením písomného podania žalobcu z 3.5.2016 a potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX a potvrdením o prijatí splátok na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX a potvrdením o prijatí splátok na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX, písomnými podaniami žalobcu z 28.6.2016 a z 18.8.2016, špecifikáciou žalovanej sumy z 22.9.2016, písomnými podaniami žalobcu z 28.8.2018, z 26.9.2018 a z 7.11.2018 a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Súd mal za preukázané, že došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. a právnym nástupcom spoločnosti sa stala spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko. Súd uznesením zo dňa 12.2.2018 č.k. 5C/67/2016-103 rozhodol, že pokračuje v konaní na strane žalobcu so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, reg.č. 54209790, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika konajúci na území SR prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47258713, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava ako právnym

nástupcom spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783.

6. Medzi spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s. a žalovaným bola dňa 19.7.2013 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 3808,- eur a to za podmienok dohodnutých v Zmluve. Klient bol povinný poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanému poskytnutý vo výške 3808 eur pri fixnej úrokovej sadzbe 14,29 % p.a., RPMN predstavovala 15,26 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 96 mesačných splátkach po 70,11 eur. Prvá mesačná splátka bola splatná 15.deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške. Konečná splatnosť úveru bola dňa 15.8.2021. Celková čiastka k zaplateniu bola 6410,88 eur. Poplatok za poistenie predstavoval 4,99%

7. Zmluvné strany taktiež uzatvorili zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty - časť 2., v rámci ktorej bola žalovanej poskytnutá výška úverového rámca 5.000,- eur s aktuálnou výškou úverového rámca 600,00 eur, fixnou výškou úrokovej sadzby 28,68 %.

8. Podľa bodu 3.1. časti 2. Úverovej zmluvy bol dlžník oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií.

9. Podľa bodu 2.1. časti 3. Úverovej zmluvy sa klient zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s Cetelemom nedohodol inak. Cetelem splátku použije na úhradu splatných záväzkov klienta. Pri výpočte úrokov z úveru vychádza Cetelem z roku s 365 dňami (v prípade prestupného roku s 366 dňami) a zo skutočného počtu dní.

10. Podľa bodu 4.1. časti 3. Úverovej zmluvy v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol Cetelemu nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči Cetelemu alebo iným veriteľom, je Cetelem oprávnený: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, b) odstúpiť od úverovej zmluvy s okamžitou platnosťou, c) vypovedať úverovú zmluvu; výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola klientovi výpoveď zaslaná, d) pozastaviť ďalšie čerpanie úveru.

11. Podľa bodu 4.2. časti 3. Úverovej zmluvy Cetelem je oprávnený v prípade porušenia povinnosti splácať poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním revolvingového úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Cetelem je oprávnený od klienta požadovať náhradu škody, ktorá Cetelemu vznikla v súvislosti s porušením povinnosti klienta.

12. Podľa bodu 4.4. čl. 3. Zmluvy, ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru/ revolvingového úveru alebo odstúpenia od ZoSÚ/ZoSRÚ alebo výpovede ZoSÚ/ZoRSÚ je splatný celý dlh klienta voči Cetelemu. Nesplatená istina úveru/revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v ZoSÚ/ZoSRÚ, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru/revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

13. Podľa bodu 7. časti 3. Úverovej zmluvy Cetelem doručuje všetku korešpondenciu a oznamy klientovi poštou (obyčajná alebo doporučená listová zásielka alebo zásielka do vlastných rúk), elektronickými komunikačnými médiami (e-mail, fax, sms alebo iné elektronické médium) alebo prostredníctvom kuriéra. Cetelem môže poskytnúť alebo sprístupniť klientovi informácie týkajúce sa jeho úveru alebo zasielať oznamy i prostredníctvom klientskej zóny. Klientská zóna je zabezpečené webová stránka Cetelemu, do ktorej klient získa prístup po zadaní požadovanej identifikácie. Za riadne doručovanie korešpondencie klientovi sa považuje doručenie korešpondencie dlžníkovi alebo spoludlžníkovi.

14. Z výpisu z úverového účtu č. XXXXXXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaný k predmetnému úveru uhradil sumu 1350,13 eur. Uvedené vyplýva aj z potvrdenia o prijatí splátok na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX.

15. Z výpisu z úverového účtu č. XXXXXXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaný k predmetnému úveru uhradil sumu 887,05 eur. Uvedené vyplýva aj z potvrdenia o prijatí splátok na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX.

16. Listom označeným ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 8.5.2015 právny predchodca žalobcu ku dňu 5.5.2015 vyhlásil splatnosť úveru v celom rozsahu. Žalovaný list neprevzal v odbernej lehote.

17. Listom označeným ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 25.5.2015 právny predchodca žalobcu ku dňu 21.5.2015 vyhlásil splatnosť úveru v celom rozsahu. Žalovaný list neprevzal v odbernej lehote.

18. V písomnom vyjadrení žalobcu zo dňa 22.9.2016 žalobca uviedol, že dňa 19.07.2013 uzavrel žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len "úverová zmluva") podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovanému klasický spotrebiteľský úver vo výške 3.808,00 eur. Žalobca už v konaní predložil potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, z ktorého je zrejmé kedy a v akej výške poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky, potvrdenie o prijatých splátkach, z ktorého je zrejmé kedy a v akej výške žalovaný splácal poskytnutý úver, ďalej plán amortizácie - splátkový kalendár, z ktorého je zrejmé aká časť mesačnej splátky bola použitá na istinu (stípec Istina), aká časť bola použitá na úroky (stípec Úroky) a aká časť na poplatok za poisť (stípec Poistenie). Uvedený rozklad mesačných splátok je zrejmý aj z výpisu z úverového účtu žalovaného, ktorý žalobca už v konaní predložil. Úroková sadzba bola medzi žalobcom a žalovaným dohodnutá vo výške 14,29 % ročne, ako k tomu vyplýva aj zo základných podmienok zmluvy v bode 1.1. časti 1. úverovej zmluvy. Žalobca uvádza, že výška úroku v tej ktorej mesačnej splátke je vypočítavaná automatizovaným systémom za použitý mesačnej úrokovej sadzby z aktuálnej výšky dlžnej istiny. K výške mesačnej splátky žalobca uvádza, že žalovaný si v úverovej zmluve zvolil štandardný súbor poistenia, s mesačným poplatkom za poistenie vo výške 4,99 % (4,99 % zo sumy 66,78 eur, ktorá predstavuje súčet sumy istiny a úrokov v mesačnej splátke = 3,33 eur) tak, ako to vyplýva z bodu 1.1. časti 1. úverovej zmluvy. Žalobca v konaní predložil „Prihlášku k poisteniu - Poistenie pravidelných platieb“. Podpisom predmetnej prihlášky žalovaný prijal základný súbor poistenia, za ktorý mal uhrádzať poisťné 5,68 eur mesačne. Súčasne žalovaný podpisom predmetnej prihlášky vzal na vedomie, že uvedená suma poisťného bude splatná spolu so splátkou úveru ako aj skutočnosť, že mesačná splátka úveru a poistenia predstavuje sumu 75,79 eur. Z tohto dôvodu bola v predmetnom úverovom vzťahu dohodnutá mesačná splátka vo výške 75,79 eur a nie mesačná splátka vo výške 70,11 eur ako je uvedené na úverovej zmluve. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 05.05.2015 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. S poukazom na predložené dôkazy má žalovaný voči žalobcovi k dnešnému dňu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 3.603,19 eur, a to z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny vo výške 3.406,76 eur (istina z mesačných splátok splatných k 15.01.2015, 15.02.2015, 15.03.2015 a 15.04.2015, spolu vo výške 106,73 eur + istina z mesačných splátok, ktoré by boli splatné v budúcnosti, keby nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 3.300,03 eur), dlžných úrokov z úveru vo výške 160,39 eur (úroky z mesačných splátok splatných k 15.01.2015, 15.02.2015, 15.03.2015 a 15.04.2015), dlžného poisťného z úveru vo výške 36,04 eur (poisťné z mesačných splátok splatných k 15.01.2015, 15.02.2015, 15.03.2015 a 15.04.2015). Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 14,29 % ročne zo sumy 3.406,76 eur od 06.05.2015 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.603,19 eur od 06.05.2015 (deň po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) do zaplatenia. Dňa 19.07.2013 uzavrel žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „rámcová zmluva“) podľa zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Na základe

vyššie uvedenej zmluvy vydal žalobca žalovanému úverovú kartu a poskytol úverový rámec vo výške 5.000,00 eur. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.326,62 eur, tak, že sumu 1.214,18 eur žalovaný čerpal výbermi hotovosti z bankomatov a platbami na vybraných obchodných miestach podľa potvrdenia o (?financovaní peňažných prostriedkov, ktoré žalobca už predložil súdu a sumu 45,00 eur predstavujú poplatky za výber hotovosti z bankomatov, sumu 59,44 Eur predstavujú poplatky za správu úveru, sumu 4,00 eur predstavujú poplatky za informáciu o disponibilnom zostatku na úverovom účte a sumu 4,00 eur predstavujú poplatky za spracovanie zložienky, ktoré žalobca účtoval žalovanému ako súčasť úverovej istiny podľa sadzovníka poplatkov. Vyúčtované poplatky sú zrejme z výpisu z úverového účtu žalovaného, ktorý žalobca už v konaní predložil. Žalobca už v konaní predložil potvrdenie o prijatých splátkach, z ktorého je zrejme kedy a v akej výške žalovaný splácal poskytnutý úver. Z predloženého výpisu z úverového účtu žalovaného je tiež zrejmy rozklad tej ktorej mesačnej splátky, t.j. aká časť mesačnej splátky bola použitá na istinu, aká časť bola použitá na úroky a aká časť na poplatok za poistenie. Z bodu 1.1. časti 2. úverovej zmluvy vyplýva, že úroková sadzba bola medzi žalobcom a žalovaným dohodnutá vo výške 28,68 % ročne. Následne však došlo k zníženiu úrokových sadzieb, v dôsledku čoho bola aj žalovanému znížená úroková sadzba na 17,88 % ročne. O tejto skutočnosti bol žalovaný riadne informovaný v pravidelnom mesačnom výpise z úverového účtu.

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

21. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia úverových zmlúv spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

27. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

28. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

30. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

31. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

32. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

33. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

35. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe

predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

36. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

37. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

38. Nepochybne zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú teda spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že sporné zmluvy je potrebné považovať za spotrebiteľské zmluvy, je potrebné na ne aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

39. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 19.7.2013 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3808,- eur pri fixnej úrokovej sadzbe 14,29 % p.a., RPMN predstavovala 15,26 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 96 mesačných splátkach po 70,11 eur. Prvá mesačná splátka bola splatná 15.deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške. Konečná splatnosť úveru bola dňa 15.8.2021. Celková čiastka k zaplateniu bola 6410,88 eur. Poplatok za poistenie predstavoval 4,99%

40. Zároveň na tom istom formulári bola v rovnaký deň medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzatvorená zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty, ktorou sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi revolvingový úver s výškou úverového rámca 5.000,00 eur a aktuálnou výškou úverového rámca 600,00 eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté finančné prostriedky právnemu predchodcovi žalobcu vrátiť v mesačných splátkach, ktorých výška bola určená ako min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 eur. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá na 28,68 % ročne, RPMN 45,94 %. Predmetná zmluva je svojím obsahom zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písmeno d) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to vzhľadom na povahu strán zmluvy, kde žalovaný je spotrebiteľom, ktorý zmluvu uzavrela na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačnými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu a právny predchodca žalobcu bol podnikateľom konajúcim v predmete svojej podnikateľskej činnosti.

41. Súd je toho názoru, že akékoľvek ustanovenie zmlúv, v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, v prípade, že výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

42. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

43. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

44. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

45. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

46. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, údaje obsiahnuté v tzv. formulárových zmluvách zo dňa 19.7.2013 však nezodpovedali ďalším požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v rámci ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch), takéto náležitosti sú obligatórnymi, a v prípade absencie uvedených náležitostí, je potrebné považovať poskytnutý úver za úver bezúročný a bez poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Spotrebiteľ by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť.

47. Pokiaľ ide o názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, je potrebné uviesť nasledovné:

48. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

49. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch, platný a účinný v čase uzavretia zmluvy, nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

50. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak líši od požiadavky Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a jednoznačne vyžaduje vyjadrenie jednak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

51. Pri rozpore medzi Smernicou a zákonom sa nemôže bez ďalšieho automaticky uplatniť Smernica pred vnútroštátnym právom. Vnútroštátny súd musí skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

52. V prípadoch, kedy súdy rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

53. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty

54. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem (bližšie k danej problematike napríklad aj <http://www.najpravo.sk/clanky/preco-rozsudok-sdeu-vo-veci-home-credit-slovakia-c-a-klara-biroovanie-je-sposobily-zmenit-rozhodovaci-prax-vseobecnych-sudov-sr.html>).

55. V súlade s § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej, je potrebné uviesť, že judikatúra vyšších súdov sa v otázke jeho aplikácie odlišuje. Súd preto poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

56. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

57. Pokiaľ ide Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016 zo dňa 30. 03. 2017, v ktorom sa uvádza: „Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Súd je preto názoru, že napriek odkazu

žalobcu na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úverov jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

58. Zároveň súd poukazuje na názor vyslovený Krajským súdom v Trenčíne v rozhodnutí sp.zn. 27Co/36/2017 zo dňa 28. 02. 2017: „K poukazu na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 zn. C-42/15 odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 4. júla 2006, C-212/04 Adeneler, v ktorom uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (pozri analogicky rozsudok zo 16. júna 2005, Pupino, C-105/03, Zb. s. I-5285, body 44 a 47). Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, toto právo prináleží len vnútroštátnym súdom.

59. Súd tiež poukazuje na ďalšie rozhodnutia, a to na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/2/2017 zo dňa 28. 06. 2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/7/2017 zo dňa 24. 07. 2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/164/2017 zo dňa 27. 06. 2017.

60. Zo zmluvy o splátkovom úvere sa navyše nedá jednoznačne určiť ani výška poplatku za poistenie, nakoľko v zmluve zo dňa 29.8.2013 je uvedený poplatok za poistenie 4.99%, nie je však zrejmé z akej sumy sa má tento poplatok vyčísliť.

61. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-42/15, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórnych náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a, napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI - stav k 16.6.2017 do čiastky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej)

62. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že formulárová zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.7.2013 ako aj zmluva o revolvingovom úvere uzavretá na tom istom formulári v rovnaký deň, neobsahujú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere a zmluve o revolvingovom úvere podpísaných oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch, preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

63. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

64. V zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.7.2013 bola uvedená RPMN vo výške 15,26%, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 19,91 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebitelcky-uver-rpmn-rpsn.php>>). Súd vychádzal z výšky úveru 3808,- eur, mesačnej splátky 75,79 eur (s poplatkom za poistenie) a počtu splátok 96. Aj v prípade, že by súd vychádzal z výšky úveru 3808,- eur, mesačnej splátky 70,11 eur (bez poplatku za poistenie) a počtu splátok 96, predstavuje výška RPMN 17% ročne. Ak boli pre výpočet RPMN použité iné predpoklady, tieto v zmluvnom formulári chýbajú, pričom zákon s absenciou týchto predpokladov spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch).

65. V danom prípade súd dospel k jednoznačnému záveru o nesprávnom výpočte RPMN zo strany právneho predchodcu žalobcu, keď do celkových nákladov spotrebiteľa nezahrnul aj náklady za

poskytnutú doplnkovú službu - poistenie. Zmluvné dojednanie o poskytnutí uvedenej doplnkovej služby je súčasťou formulárovej zmluvy bez uvedenia, že žalovaný ako spotrebiteľ mohol poskytnutie uvedenej doplnkovej služby odmietnuť, preto súd vychádzal z predpokladu, že zmluvné dojednanie o uvedenej doplnkovej službe bolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, a preto náklady ktoré spotrebiteľovi vznikli s týmto poistením, mali byť zahrnuté do celkových nákladov pre účely výpočtu RPMN.

66. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bolo nesporne preukázané, že pre daný typ úveru bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov v zmluvách o spotrebiteľskom úvere nesprávne a nesprávne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa má taktiež za následok, že sa predmetný spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok iba na vrátenie poskytnutého úveru.

67. V súvislosti so zarátaním poplatku za poistenie do výpočtu RPMN pozri rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017 a napríklad na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/1002/2015 zo dňa 28.9.2016.

68. Náklady súvisiace s touto „službou“ boli veriteľovi známe už v čase uzavretia zmluvy. Predmetná zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa, preto aj z tohto dôvodu je úver podľa § 11 ods.1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov.

69. Súd vyhodnotil, že aj zmluvu o revolvingovom úvere uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je potrebné posúdiť podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, súd skúmal, či uvedená zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch.

70. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o celkovej výške a konkrétnej mene spotrebiteľského úveru a podmienkach upravujúcich jeho čerpanie podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v zmluve je v časti 1 bod 1.1 uvedené, že výška úverového rámca je 5.000,- eur a ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 600,- eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť, aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené dva rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť uvedený (jeden) údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo bezo sporu platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve absentuje aj konkrétna, zrozumiteľne, určito a jasne uvedená výška splátky. V zmluve sa uvádza, že žalovaný sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,- eur, pričom tieto sú splatné vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, potom niet dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákonne stanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky zrozumiteľne a tiež aj jej zložky keď napr. je rovnaký úrok pre rôznu výšku úverového rámca od 600,00 až do 5.000,00 eur. Aj vzhľadom na v zmluve uvedené poistenie bolo dôležité rozčleniť splátku aspoň percentuálne, aby spotrebiteľ vedel, či platí v splátke aj poistné, alebo nie, koľko platí na úrok, koľko na istinu, poplatky. Je fakt, že výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejmé, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere, a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy. Súd je toho názoru, že čo sa týka určenia výšky každej mesačnej splátky a to spôsobom, že mesačná splátka činí min. 5 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,- eur, takéto určenie výšky splátky je pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Pokiaľ má spotrebiteľ nielenže vypočítať príslušné percento z dlžnej sumy, ale navyše k tomu počítať a zaokrúhľovať násobky dlžnej sumy, ktorú vyčerpal, keď navyše sú v zmluve uvedené v podstate dva údaje o výške úveru, resp. úverového rámca, potom je takéto určenie

výšky mesačnej splátky vyjadrené pre priemerného spotrebiteľa zložito. Spotrebiteľ je odkázaný sám si vypočítavať výšku jednotlivých mesačných splátok podľa uvedeného vzorca. Preto súd vyvodil, že na túto časť zmluvy určujúcu výšku celej mesačnej splátky nemožno prihliadať a aj preto súd konštatuje, že náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v zmluve chýba. Poskytnutý revolvingový úver súd preto pre absenciu náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. g) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch posudzoval ako úver bezúročný a bez poplatku v zmysle 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

71. V zmysle zmluvy zo dňa 19.7.2013 bol revolvingový úver žalovanému poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 28,68%.

72. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobných úverov v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere v júli 2013 so splatnosťou do 1 roka bola úroková sadzba 8,56% p.a., so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov bola úroková sadzba 12,99% p.a. a so splatnosťou nad 5 rokov bola úroková sadzba 10,29% p.a.. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého v zmluve v danom prípade aj pri najvyššej priemernej úrokovej miere prevyšuje túto mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami dvojnásobne.

73. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

74. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečené aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

75. V danom prípade teda ide v predmetných zmluvách o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

76. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

77. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

78. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani

moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014

79. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi stranami sporu predstavuje 220,79 % z najvyššej priemernej ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 120,79% prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

80. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov v jednotlivých zmluvách za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka).

81. Ďalším nárokom zo zmluvy, bol nárok na zaplatenie sumy 45,64 eur(36,04 eur a základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a 9,60 eur na základe zmluvy o revolvingovom úvere) z titulu dlžného poistného z úveru. Čo sa týka dojednania poistenia pod bodom 1.1 časti 1 zmluvy Štandardný súbor poistenia istota, súd má za to, že poistenie tak, ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách.

82. Súd má pochybnosti o skutočnom oboznámení sa s uvedenými dokumentmi žalovaným v zmysle úverových podmienok, podľa ktorých podpisom úverovej zmluvy vyhlásil, že sa oboznámil s Rámcovými zmluvami o poistení č. CTM2112 a CTM3032 (ďalej len RZoP) uzavretými medzi Cetelemom a Poistovňou Cardif Slovakia ,a.s., Plynárenská 7/C, 821 09 Bratislava, IČO: 36 534 978 (ďalej len poistiteľ), platnými v čase podpisu ZoSÚ a/alebo ZoRSÚ a s aktuálnymi Všeobecnými poistnými podmienkami Poistovne Cardif Slovakia, a.s., ktoré sú súčasťou RZoP, súhlasí s nimi a svojim podpisom ZoSÚ a/alebo ZoRSÚ vyjadruje súhlas s poistením rozsahu, ktorý si vybral. Vybraný súbor poistenia je uvedený v základných podmienkach ZoSÚ/ZoRSÚ. V rámci ZoSÚ/ZoRSÚ je možné pristúpiť k týmto súborom poistenia (čl. 1 bod 1.1 tretej časti zmluvy). Žalovanému ako priemernému spotrebiteľovi nemusí byť zrejím ani význam tohto pojmu, taktiež súd poukazuje na to, že išlo zrejme o pomerne obsahovo rozsiahly dokument upravujúci vzťah medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, poisťovňou a žalobcom. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak ako bolo uvedené v bode 1. Časť 3 predmetnej zmluvy bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaný sa pre poistenie nerozhodol po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovanému vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie.

83. Žalobca nepreukázal, že by sa aspoň minimálne zaujímal či už u žalovaného alebo poisťovne o to, či neplatenie úveru zo strany žalovaného mohlo byť kryté týmto poistením. Žalobca vo formulárovej zmluve vnútil žalovanému poisťovňu, ktorá by mala túto poistnú udalosť kryť. Z konania žalobcu je tak zrejme, že toto poistenie nemalo reálne kryť poistné riziko, ale ide len o popri úroku ďalšie navýšenie odmeny za finančnú službu, ktorú žalobcu vnútene vo formulárovej zmluve žalovanej poskytol. Rovnako aj pri tomto dojednaní mal súd za to, že ide o dojednanie spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto žalovanou vykonané úhrady na túto položku v rámci splátok započítal na istinu a sumu uplatňovanú z tohto titulu žalobou zamietol.

84. Predmetom sporu je vnútený revolving. K tejto téme súd poukazuje na Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/78/2016 vo veci žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA o nárok na zaplatenie zo zmluvy o revolvingovom úvere. Revolvingový úver, ktorý sledoval žalobca uzavrieť, bol obsiahnutý vo formulárovej (typovej štandardnej a pod.) úverovej zmluve o poskytnutí iného úveru - na prefinancovanie spotrebného tovaru. V danom prípade žalovaná mala záujem o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere bezúčelovom. Ak ho chcela získať, musela podpísať zmluvu pripravenú na vopred predtlačenom formulári, ktorý popri časti 1, kde je upravená zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú mal spotrebiteľ záujem, obsahoval aj časť 2 upravujúcu zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom

úvere a vydání kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Tento úkon nebol v danom okamihu vo sfére záujmu žalovanej, pretože podpisom želanej zmluvy o úvere sa spotrebiteľ súčasne podpísal aj pod tú časť textu, ktorá sa týka aj dojednaní revolvingového úveru, a teda zmluva o revolvingovom úvere mu bola nanútená. Uvedené skutočnosti napokon potvrdzuje aj výpoveď žalovanej, v ktorej uviedla, že pôvodne chcela uzavrieť iba zmluvu na úver vo výške 3400 eur, na klasický splátkový úver a pri podpise zmluvy si ani skutočnosť, že podpisuje nejakú ďalšiu úverovú zmluvu neuvedomila. Takéto konanie možno kvalifikovať ako nekalú praktiku. Súd nemá dôvod na odklon od rozsudkov súdov, ktoré v obdobných prípadoch označili právny úkon za neperfektný a z hľadiska nedodržania písomnej formy vyžadovanej zákonom a absencie vôle zo strany spotrebiteľa za neplatný.

85. Navyiac pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie úroku z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úverov, a to úrok z istiny vo výške 14,29 % ročne zo sumy 3406,76 eur od 6.5.2015 až do zaplatenia a úrok z istiny vo výške 17,88 % ročne zo sumy 797,07 eur od 22.5.2015 až do zaplatenia, tieto nároky žalobcu sú nedôvodné aj v prípade, že by úvery neboli bezúročné a bez poplatkov.

86. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplacným právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

87. Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

88. Úverové obdobie teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplacným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit).

89. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

90. Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi spotrebiteľom a dodávateľom.

91. V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 5.5.2015 a dňu 21.5.2015, zo strany žalobcu došlo k určeniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti úveru, žalobcovi tak nevznikol nárok na úroky z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti a žalobcu v tejto časti zamietol.

92. Napríklad z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/370/2013 zo dňa 27.10.2014 vyplýva: „Podľa zákonom stanovenej úpravy splatnosti úrokov podľa obchodného ako aj občianskeho práva (§ 658 ods.1 OZ podľa ktorého pri peňažnej pôžičke možno dojednať úroky) úroky sú splatné najneskôr spolu s istinou. Veriteľ nie je oprávnený žiadať od žalovaných ako dlžníkov zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. Z uvedenej zákonnej úpravy nevyplýva, že po vyhlásení celého úveru za splatný sa ďalej úročí istina úveru do zaplatenia (do vrátenia peňažných prostriedkov prislúchajú úroky len v prípade vrátenia peňažných prostriedkov pred dobou splatnosti podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Uvedený záver vyplýva z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplacou za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti (veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti).“

93. V danej súvislosti je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, v ktorom sa uvádza: „Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil

existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplataenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný.“

94. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

95. Keďže žalobca má v danom prípade na základe predmetných úverových zmlúv nárok iba na istinu úverov bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov, úrok v rozpore s dobrými mravmi), žalovaného tak súd zaviazal na úhradu nesplatenj istiny úveru zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX v sume 2457,87 eur, predstavujúcej rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 3808,- eur a úhradami žalovaného vo výške 1350,13 eur a na úhradu nesplatenj istiny revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX v sume 327,13 eur, predstavujúcej rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 1214,18 eur a úhradami žalovaného vo výške 887,05 eur a vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

96. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručeníu je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručeníu najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

97. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď dorúčením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i v hodením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

98. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vložením do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

99. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplataenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5,05% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády zo sumy 2457,87,- eur od 3.6.2015, nakoľko mimoriadne zosplataenie úveru zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX žalovaný neprevzal v odbernej lehote, pričom zásielka sa žalobcovi vrátila dňa 2.6.2015, teda do dispozičnej sféry žalovaného sa dostala pred uvedeným dňom. Zároveň ho zaviazal aj na zaplataenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5,05% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády zo sumy 327,13 eur od 17.6.2015, nakoľko mimoriadne zosplataenie úveru zo zmluvy č. 42704418450100 žalovaný neprevzal v odbernej lehote, pričom zásielka sa žalobcovi vrátila dňa 16.6.2015, teda do dispozičnej sféry žalovaného sa dostala pred uvedeným dňom..

100. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. Ku dňu 3.6.2015 a dňu 17.6.2015 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,05 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5,05 % ročne.

101. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

102. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

103. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

104. Pre účely určenia pomery úspechu medzi stranami sporu súd vyčíslil uplatňovanú pohľadávku žalobcu ku dňu podania žaloby dňa 17.3.2016. Žalobca požadoval sumu 4456,40 eur, úrok z úveru vo výške 14,29% zo sumy 3406,76 eur od 6.5.2015 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu 17.3.2016 predstavuje sumu 421,48 eur, úrok z úveru vo výške 17,88% zo sumy 797,07 eur od 22.5.2015 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu 17.3.2016 predstavuje sumu 117,15 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3603,19 eur odo dňa 6.5.2015 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku 17.3.2016 predstavuje sumu 157,53 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 853,21 eur odo dňa 22.05.2015 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku 17.3.2016 predstavuje sumu 35,40 eur. Z uplatnenej sumy 5187,96 eur (ku dňu 17.3.2016) žalobcovi bolo priznaných 2895,36 eur (priznaná suma vyčíslená ku dňu 17.3.2016) pozostávajúca z istiny 2785 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2457,87 eur od 3.6.2015 až do 17.3.2016, čo predstavuje 97,95 eur a spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 327,13 eur od 17.6.2015 až do 17.3.2016, čo predstavuje 12,41 eur. Žalobcov úspech tak predstavoval 55,81% ($2895,36 \times 100 : 5187,96 = 55,81\%$) a neúspech 44,19% a po odpočítaní neúspechu žalobcu od jeho úspechu, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 11,62%, ktorý mu súd aj priznal. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada

mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.